

## **Микола ЖУЛИНСЬКИЙ**

28 серпня 1940, с.Новосілки Демидівського району  
Рівненської області, Україна  
**літературознавець**

1960 року закінчив Дубенське Педагогічне Училище. Вищу освіту здобув у Київському Державному Університеті імені Т.Шевченка на факультеті журналістики (1968). Після закінчення аспірантури в Інституті Літератури імені Т.Шевченка Національної Академії Наук України від 1971 року працює в цьому інституті: вчений секретар від 1973 року, заступник директора з наукової роботи від 1978, директор Інституту від 1991.

1972 року захистив кандидатську дисертацію за темою «До питання про історичний оптимізм радянської літератури», а 1982-го - докторську на тему «Художня концепція людини і проблема характеру в сучасній радянській літературі».

Професор. З 1990 - член-кореспондент Національної Академії Наук України. З 1992 - академік НАН України. З 1977 року - член Спілки Письменників України.

Автор книжок, у яких піддано докладній аналізі концепцію людини, творення характерів персонажів сучасної Української літератури на тлі розвитку світової літератури ХХ сторіччя («Пафос життєствердження», Київ, 1974; «Людина як міра часу», Київ, 1979; «Людина в літературі», Київ, 1983;

«Наближення: літературні діалоги», Київ, 1986 та ін.). У щорічних оглядах нових творів («Романне життя сучасної прози», Рік'77, Київ, 1978; «Обнадійливий досвід прози», Рік'80, Київ, 1981 та ін.) дана обґрунтована естетична оцінка літературних явищ, досліджуються своєрідні риси окремих жанрів літератури.

Нагороди:

Республіканська Премія в галузі літературно-художньої критики імені О.Білецького 1978 року. Державна Премія України імені Т.Шевченка за книгу «Із забуття- в безсмертя» (Київ, 1990) - літературні портрети і антологія творів репресованих комуністичним режимом письменників та замовчуваних авторів з діаспори. 1993 року Світовий Конгрес Вільних Українців відзначив письменника найвищою нагородою закордонного українства - медаллю Святого Володимира за видатний внесок у науковій і політичній діяльності. Лауреат Премії Фондації Омеляна і Тетяни Антоновичів (США) 1994 року.

Член редколегії журналів «Слово і час», «Київ», «Київська старовина». Автор 500 статей, рецензій, оглядів у пресі.

Після проголошення Незалежності України протягом 1992-1994 років працював державним радником України з питань гуманітарної політики, віце-прем'єр-міністром з питань гуманітарної політики. З 1994 року - народний депутат України, голова підкомісії з питань творчої діяльності, мистецтва, мовної та культурно-просвітницької політики Комісії з питань культури і духовності Верховної Ради України.

Президент Ліги страхових організацій України, президент Фонду Марії Приймаченко, заступник голови Правління Товариства дружби з Українцями за кордоном «Україна», член Української Всесвітньої Координаційної Ради.

Дружина Галина Жулинська - голова Секретаріату Міжнародної Організації «Жіноча громада». Має доньку Олесю.